

A Kúria

mint fellebbezési bíróság

v é g z é s e

Fpkf.VI.30.303/2022/2.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Csőke Andrea előadó bíró

Dr. Gáspár Mónika bíró

Az adós: adós1

Az adós jogi képviselője: Réti, Várszegi és Társai Ügyvédi Iroda címl

A hitelező: hitelező1

A hitelező képviselője: NAV Észak-budapesti Adó- és Vámigazgatósága (1132 Budapest, Váci út 48. C-D; jogi képviselő: dr. K. Cs. T. kamarai jogtanácsos)

Az eljárás tárgya: felszámolási eljárás

A fellebbezéssel támadott határozatot hozó bíróság neve és a határozat száma: Fővárosi Ítéltábla, 11.Fpkf.43.203/2022/2.

Rendelkező rész

A Kúria a fellebbezéssel támadott végzést helybenhagyja.

Az adós a szükségtelenül lerótt 7.000 (hétezer) forint fellebbezési illeték visszatérítését kérheti az állami adóhatóságtól.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság 11. sorszámú végzésével az adós fizetéseképtelenségét a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 27. § (2) bekezdés c) pontja szerinti okból megállapította, felszámolását elrendelte.

[2] A végzést az adós 2021. december 20-án vette át, majd 2022. január 10-én fellebbezést, és a fellebbezési határidő elmulasztásának kimentése céljából igazolási kérelmet terjesztett elő. Igazolási kérelmét azzal indokolta, hogy a tartozás megfizetése céljából szükségessé vált a pénzügyi helyzetének felmérése, ami az ünnepek idején hosszabb időt vett igénybe, és a külföldi anyavállalatánál – ahol cég-átstrukturálás van folyamatban – az ügyintézés a járványhelyzetre is figyelemmel meghosszabbodott.

Az ítélőtábla határozata

[3] Az ítélőtábla az igazolási kérelmet elutasította és az elsőfokú bíróság 11. sorszámú végzése elleni fellebbezést visszautasította. Hivatkozott a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 365. §-ára, 150-151. §-ára és 153. §-ára, s erre tekintettel vizsgálta a mulasztás vétlenségét. Hangsúlyozta, a Pp. céljaival ellentétes lenne, ha a bíróság a félnek az ügygel kapcsolatos felelőtlenségére mutató kimentési okot a méltányosság alkalmazásával elfogadná, ezért a feleket a saját gondatlanságuk nem mentesíti a mulasztáshoz fűződő jogkövetkezmények alól.

[4] Az adós által előadottakra reagálva rámutatott, hogy saját ügyviteli gondjaira a fél a mulasztásának kimentése érdekében eredményesen nem hivatkozhat. Az adóstól elvárható, hogy a belső ügyrendjét, szervezeti működését és adminisztrációját úgy alakítsa ki, hogy az alkalmas legyen a rá háruló, illetve érdekében álló feladatok határidőben történő elvégzésére. Különös jelentőséggel bír ez akkor, ha ügyeiben részben külföldön történik a döntéshozatal.

[5] Hangsúlyozta, hogy cégcsoport esetében az anyavállalattal, illetve külföldi illetőségű döntéshozókkal történő kapcsolattartásnak a modern technikai eszközök közismert elterjedtsége mellett nincs akadálya, és az a mindennapi ügyintézés során is megszokott, nem kivételes körülmény, ily módon az igazolási kérelemben írt hivatkozások nem alkalmasak az adós mentesítésére. A hivatalos irat átvétele és az azzal kapcsolatos szükséges intézkedések határidőben történő megtételének elmulasztása kapcsán vétlensége nem valószínűsített.

[6] Az elektronikus eljárás miatt a koronavírus-járvány sem volt mentesülési okként értékelhető. Magyarországon ezzel összefüggésben a fellebbezés előterjesztésére nyitva álló időben semmilyen olyan korlátozás nem volt érvényben, amely a kapcsolattartást különösebben megnehezítette volna, eltérő külföldi szabályozás pedig a magyar határidők kapcsán kimentést eredményező ok nem lehet, az a fellebbező fél felelősségi körébe tartozó kérdés.

[7] Mivel az igazolási kérelmet elutasította, a határidőn túl benyújtott fellebbezést visszautasította.

Fellebbezés

[8] Az adós a végzés elleni fellebbezésében kérte, hogy a Kúria az ítéletábla végzését változtassa meg, az igazolási kérelemnek adjon helyt és utasítsa az ítéletáblát a fellebbezés érdemi elbírálására.

[9] Álláspontja szerint a támadott végzés sérti a Pp. 151. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakat. A végzés tévesen összemosza a társaság saját kompetenciájába tartozó kérdéseket és az azon kívül álló körülményeket: az anyavállalati és a teljes cégcsoportot érintő döntéseket. Ezekre nem tud az adós hatással lenni.

[10] Hangsúlyozta, hogy az igazolási kérelmében nem a kapcsolattartás hiányát állította, hanem azt, hogy a járványidőszak és az év végi leállás miatt hosszabb időt vett igénybe a cégcsoport pénzügyi helyzetének, lehetőségeinek felmérése. Az ítéletábla ezt nem értékelte, az igazolási kérelem tényleges indokát nem bírálta el.

[11] Az általa előadottak azt eredményezték, hogy csak az új esztendő első hetében sikerült olyan információk birtokába jutnia, amely alapján az adós menedzsmentje a fellebbezés benyújtásáról tudott dönten. Emiatt az adós, és annak menedzsmentje ellenőrzési körén kívül eső, vétlenséget megalapozó, Pp. 151. § (2) bekezdése szerinti körülmények fennállnak.

[12] Hivatkozott a Pp. 153. § (3) bekezdésében írt méltányosságra is, melynek követelményét a végzés sérti.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A Kúria a fellebbezést a Pp. 365. § (1) bekezdés c) pontja alapján bírálta el.

[14] Az adós fellebbezésében lényegében megismételte az igazolási kérelemben előadott érveit.

[15] A Kúria megítélése szerint az ítéletábra részletesen, az igazolási kérelemben előadott minden állításra kiterjedően megindokolta döntését, mellyel a Kúria teljes mértékben egyetért, a végzés helyes indokaira azok megismétlése nélkül csupán utal. Megjegyzi a kifejtettekhez, az adós csak állította, hogy cégcsoport tagja, s a cégcsoportnál átstrukturálás van folyamatban, mely akadályozta a döntéshozatalt. Az eljárásban rendelkezésre álló iratokból nem állapítható meg, hogy az adós egyáltalán cégcsoport tagja, ezt az adós nem is igazolta. Azt is csak állította, hogy a cégcsoport ellen átstrukturálási eljárás folyik. Mindezek alapján az ítéletábra által figyelembe vett általános jellegű megállapításokon felül más nem is volt értékelhető az igazolási kérelem elbírálásakor. Mindenesetre az előadott körülmények az adós saját érdekkörébe tartoznak, a mulasztás kimentésére még a méltányos elbírálás követelménye mellett sem adnak alapot.

[16] Az igazolási kérelem elutasítása tehát helyes volt, így az ítéletábra helytállóan utasította vissza a határidőn túl benyújtott fellebbezést is.

[17] Mindezekre tekintettel a Kúria a Pp. 389. §-a és 383. § (2) bekezdése szerint a fellebbezéssel támadott végzést helybenhagyta.

Záró rész

[18] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárás illetékmentes, ezért az adós az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja szerint a szükségtelenül lerótt fellebbezési illeték visszatérítését kérheti az adóhatóságtól.

[19] A Kúria tárgyaláson kívül hozta meg határozatát.

Budapest, 2022. szeptember 13.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró

A kiadmány hitelül: